

บทที่ ๑

บทนำ

มูลเหตุจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของสังคม ซึ่งมีระบบและแบบแผน ธรรมชาติของการศึกษามีอยู่ ๔ ประการด้วยกันคือ ประการแรก คือกระบวนการทางสังคมวิทยา (Socialization Process) ประการที่สอง เป็นกระบวนการทางมนุษยวิทยา หรือกระบวนการทางวัฒนธรรม (Enculturation Process) ประการที่สาม เป็นกระบวนการเกี่ยวกับเศรษฐกิจ (Modernization Process) ประการสุดท้าย เป็นกระบวนการเกี่ยวกับการเมือง (Democratization Process)

การศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์พัฒนาขึ้น คนที่มีการศึกษามาก เมื่อพบปัญหาอันจะมอง เช่น และเข้าใจปัญหาได้มากกว่าคนไร้การศึกษา ดังนั้นการศึกษาจึงได้รับความสนใจ และมีการปรับปรุง ในครั้งนั้นตลอดมา ทั้งวิธีการสอนและเทคนิคการสอน เพื่อให้ทันกับการก้าวหน้าทางวิชาการ ฉะนั้นผู้ที่สนใจให้ความรู้แก่ผู้อื่น จะคงคอยแสวงหาความรู้ วิธีการสอนและ เทคนิคการสอนอยู่เสมอ Kinder กล่าวไว้ว่า "ครูจะคอยคอยศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมอยู่เสมอ มิใช่จะถ่ายทอดความรู้ของตนเองซึ่งเคยได้รับมาแต่ก่อน ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเราก้าวหน้าไปโดยไม่หยุดยั้ง ฉะนั้นครูจะต้องศึกษาสิ่งเหล่านี้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสบายกับสิ่งก้าวหน้าไปตลอดเวลา"

ครูจะสอนอะไรก็ตาม ควรจะมีที่อยู่เสมอว่า วิชาการนั้นทำให้ผู้เรียนสามารถเข้ากับสังคมได้หรือไม่ เพียงใด และจะสร้างความก้าวหน้าให้แก่วิชาอันเองด้วยเพียงไหน Edgar Dale

^๑ Kinder, Audio-Visual Material and Techniques, (New York, American Book Company, 1959).

^๒ Edgar Dale, Audio-Visual Methods in Teaching, (New York, Dryder Press, Inc., 1950), p. 53

กล่าวว่ ความรู้มีไว้เรียนไ้รับในห้องเรียน ไม่อาจนำไปแก้ไขปัญหาในสภาพชีวิตจริงๆ ได้
ทุกอย่าง เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นซับซ้อนมามาก และการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ
มองเห็นปัญหาให้แจ่มแจ้ง และกว้างขวางยิ่งขึ้น

วิชาการในปัจจุบันโลกก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง มนุษย์ต้องเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อให้มีความ
เข้าใจต่อชีวิต และเขาก็กับสังคมที่ก้าวไปข้างหน้าได้ อีกประการหนึ่งจำนวนพลเมืองได้เพิ่มขึ้น
อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลทำให้ทรัพยากรส่วนองนักเรียนในห้องเรียนเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้จะเพิ่มภาระแก่
ครูผู้สอนเพื่อสอนวิชาการให้มากขึ้น

ครูจำเป็นจะต้องหาวิธีการสอน และเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับวิชาการที่เรียนขึ้นและการ
เพิ่มปริมาณผู้เรียน วิธีการสอนได้รับการสนใจอย่างมาก จนวิธีการสอนแบบควบกัน ทาง
ด้านเทคนิคการสอนก็เช่นกัน ครูพยายามที่จะหาเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะสอนให้ผู้เรียนเรียนได้มากใช้
เวลาน้อย เข้าใจ จำได้ยาวนาน และมีความเกิดสร้างสรรค อุปกรณ์การสอน ก็เป็นสิ่งหนึ่ง ที่ได้รับความ
สนใจจากนักการศึกษา ที่จะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ

กรีกโบราณสอนวิชาศึกษาศาสตร์ด้วยการใช้รูปปั้น และแกะสลัก นับได้ว่ากรีกก็เป็นผู้ซึ่งเห็น
ความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน ซึ่ง ซีเซโร (ก่อน ค.ศ. ๑๐๖ - ๔๓) ได้เล็งเห็นความ
สำคัญและใ้พยายามใช้ทัศนวัสดุ (Visual Material) ช่วยการป้ดดูคา และ ซีเซโรก็ได้
ผลให้เพิ่มพละใจ เซเนกา (ก่อน ค.ศ. ๖๕ - ๔) ได้ใช้ทัศนวัสดุเช่นกันและพบว่าทัศนวัสดุอัน
สามารถจะช่วยให้คนเชื่อในการพูดได้มากกว่าการไม่ใช้ทัศนวัสดุ ลวิน ลีเตียน (ค.ศ. ๓๕๕-๔๔)
พยานผู้เป็นนักการศึกษาผู้หนึ่งซึ่งใช้บล็อก (Blocks) ช่วยในการสอนภาษา เหลอโต ชาว
กรีกได้ให้แนวความคิดเรื่องการใช้วัสดุประกอบการสอน อีริสมุส (ค.ศ. ๑๔๖๖-๑๕๓๖) เป็นผู้
แนะนำการศึกษาแบบปฏิบัติ และย้ำถึงความสำคัญของการใช้ทัศนวัสดุ ครานซิส เบคอน (๑๕๖๑-
๑๖๒๖) มีความเห็นแย้งแก่การสอนแบบเดิม คือการสอนแบบ Formalism มีความเห็นว่า
ควรจะสอนแบบ Realism เพื่อให้ผู้เรียนได้กับสิ่งของจริง พานูญสันนิษฐานการไว้ของอุปกรณ์ประ
กอบการสอน จอน คอเมอัส คอมีนีอุส (John Amos Comenius) (ค.ศ. ๑๕๘๒-๑๖๗๐) ถึง
วงการโลกทัศนศึกษาคงจะได้เป็น "บิดา" แห่งทัศนศึกษา (The Father of Audio-Vis-
-ual Education) ได้ให้หลักการศึกษาว่า "สิ่งใดที่มองเห็นได้ก็ควรที่จะสอนในสิ่งนั้นที่ -
เกี่ยวข้องโดยเอาสิ่งของนั้นให้ดู ไม่ให้สอนแต่เพียงเฉยหรือ หรือเขียนเพียงสัญลักษณ์ให้เห็นเท่านั้นสิ่ง
ใดที่สอนของสอนให้ผลทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และให้เกิดประโยชน์ของสอนตรงไปตรง

มา คุยว่าใหญ่ชากเกี้ยวโยงถึงสภาพเก็บของสิ่งนั้น จะให้นักเรียนเขียนสิ่งใด ครูจะทวงอธิบายหลัก
 เกณฑ์ทั่ว ๆ ไปไปแล้วจึงลดยไปหารายละเอียด และเขียนให้ละเอียด สอนไปตามลำดับ อันสมควรของ
 มัน และสแกนแต่ละครั้งทวงสวนเพียงสิ่งหนึ่ง คุยว่าใหญ่มากกว่านั้น”^๓ จอห์น ล็อก (John Locke)
 (ค.ศ. ๑๖๓๒ - ๑๗๐๔) โลกทัศน์การศึกษามาแจ้งปฏิบัติ เจิงเจิน (Practical and Playful)
 เพื่อให้ใหญ่เรียนสามารถนำไปใช้ได้เร็ววันประจำวันได้จริง ๆ รัสโซ (ค.ศ. ๑๗๑๒ - ๑๗๖๒) นักการ
 ศึกษาและผู้หนึ่งทวงการศึกษาใหญ่เรียน ได้เรียนรูจากของจริง เปสตาลอซี (ค.ศ. ๑๗๓๖ - ๑๘๐๖)
 สนับสนุนการสอนโดยใช้อุปกรณ์โสภณศึกษาช่วยการสอน และต่อมาเครื่องมือและอุปกรณ์โสภณศึกษา
 ใจถูกค้นคิดและประดิษฐ์ขึ้นมาเรื่อย ๆ

โสภณศึกษาในประเทศไทย ได้เริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๓ โดยกองการ ศึกษา
 ใหม่ ได้จัดตั้งแผนกโสภณศึกษาขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ กระทรวงสาธารณสุขได้ เปิดแผนกโสภ
 ณศึกษาขึ้นเช่นกัน ถึง ๓ ปีต่อมา วิทยาลัยการศึกษาได้จัดตั้งแผนกขึ้นมา และในปีถัดมาวิทยา
 ลัยเทคนิคได้จัดตั้งศูนย์โสภณศึกษาขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ คณะครูศาสตร์ ศึกษาลงกรมมหาวิทยาลัย
 และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็ได้จัดตั้งแผนกของตนเอง กระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มดำเนินการ
 เกี่ยวกับวิทยุโรงเรียน เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ และเทศบาลนครกรุงเทพฯ จึงมีหน้าที่จัดการศึกษา
 ด้ยระดับศึกษาก็ได้นำการไร้โทรทัศน์เพื่อการศึกษามาใช้ หมายวิชาด้วย

สถาบันการศึกษารายแห่งในประเทศไทยมีโครงการจัดการดำเนินโสภณศึกษา ทั้งทางด้าน
 การผลิต การบริการ และการจัดสอนวิชาโสภณศึกษา เพื่อการพัฒนาชุมชน ทั้งทางตรงและทาง
 ้อม การผลิตอุปกรณ์เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นัก สจวณงานโสภณศึกษาก้าวหน้าได้ และการเลือก
 วัสดุเลือกนำมาใช้ในการผลิตอุปกรณ์นั้นควรจะเป็นวัสดุที่หาใหญ่เรียน เกิดความคิดก้าวหน้า เราผู้เรียนได้
 เกิดการขยายรู้อยากเห็น มีความคิดสร้างสรรค์” การเลือกและประเมินค่าเป็นสิ่ง จำเป็นอย่าง

^๓Theodore, A.V. Techniques in Teaching Foreign Language (New york, University Press, 1960) p.1

^๔สุภร สุวรรณพาณิชย์, อาจารย์ คัมภรณามวิชา Preparation of Inexpensive Audio-Visual Materials. คณะครูศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๔

ยิ่งเพื่อให้การซื้อ การใช้วัสดุประเภทการสอนตรงตามความมุ่งหมายที่วางไว้ โสตทัศนศึกษา เป็น
 หน่วยงานหนึ่งที่มีระเบียบ มีระบบแบบแผนที่เป็นของตนเอง ซึ่งต้องการผู้มีความรู้เป็นผู้นำในงานแ
 "การจัดตั้งหน่วยโสตทัศนศึกษาขึ้นนั้นจะเป็นไปในรูปลักษณะใด ซึ่งหนึ่งที่ไม่ได้ ก็คือ ให้อำนาจ ถึง
 สภาพและสถานะที่เป็นจริงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่เราได้จัดบริการโสตทัศนศึกษา" จะ
 เห็นได้ว่าการจัดหน่วยงานโสตทัศนศึกษาขึ้นนั้น จะลดหรือเปลี่ยนแปลงการจัดของหน่วยงานอื่น ให้เทียบ
 ที่เกี่ยวข้องไม่อาจทำให้การดำเนินงานโดยผลเต็มที่ และ "การจัดตั้งจุดมุ่งหมายของโครงการใด ๆ ก็
 ความ ให้อำนาจประสงค์ไว้แน่นอน แต่ให้ปฏิบัติได้เต็มที่ตามที่ตั้งไว้" จากข้อความดังกล่าวจะเห็น
 ว่าการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นนั้น เบื้องต้นจะจัดตั้งควร จะตั้งจุดมุ่งหมายตามความสามารถทางคาม กำลังคน,
 กำลังการเงิน, วัสดุ และสายการบริหารงาน การดำเนินงานเมื่อใช้เงินไว้อย่างกว้างขวางโดย
 ไม่สามารถดำเนินการได้ การจัดตั้งขนาดหน่วยงาน และจุดมุ่งหมายอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับ
 หน่วยงานนั้น เป็นสิ่งที่เราพึงแสวงหา และกรณีที่ทราบขีดความสามารถหน่วยงาน และจุดมุ่งหมายนั้น
 เหมาะสมหรือไม่ก็แล้ว เราจะต้องสำรวจหาความเป็นจริงเสียก่อน แล้วจึงเริ่มดำเนินงาน

ผลจากการศึกษา ของคณะอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา เบ็ญเจ็ดอนุภาคที่ ๒๕๑๐ ณ ภาย
 หักแรม Y.M.C.A. บางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่ประชุมลงมติให้จัดตั้งแผนกโสตทัศนศึกษาขึ้น ที่
 วิทยาลัยพลศึกษา (โดยให้แยกออกจากแผนกที่สตูดิโอ) เพื่อให้บริการโสตทัศนศึกษาแก่คณะครูอาจารย์ และ
 นักศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ขณะวิทยาลัยพลศึกษาจะเปิดแผนกโสตทัศนศึกษา สถาบันแห่งนี้ยังไปเชิญผู้
 ใจหาจุดมุด และวิเคราะห์สัณฐานภาพของโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยเขต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้เขียน ก็
 ว่าจะหาหลักของมูลเพื่อ นำมาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ช่วยการสวณใน
 วิทยาลัยพลศึกษาแห่งนี้แล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดตั้งและการดำเนินการโสตทัศนศึกษา ดังต่อไปนี้

^๕ สำเนา วรณกร, ศาสตราจารย์ คำบรรยายวิชา Administration of Audio-Visual Program. คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๐

^๖ วรศักดิ์ เพียรชอบ, อาจารย์ คำบรรยายวิชา การจัดและบริหารพลศึกษา คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๖

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยพลศึกษา เดิม ชื่อว่า "โรงเรียนพลศึกษากลาง" ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ ในบริเวณโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยใช้หลักสูตร ๓ ปี ใหญ่ ๓ ระดับ ประกอบด้วยพลศึกษาตรี, โท, และ เอก ใช้เวลาในการสอนตอนเช้า ต่อมาได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" ผู้เรียนจะต้องเรียนเต็มวัน และเพิ่มหลักสูตร เป็น ๕ ปี วุฒินักศึกษาจะได้รับชั้นปี ๓ ระดับ คือ เมื่อผู้เรียนเรียนจบชั้นปีที่หนึ่ง จะได้รับประกาศนียบัตรพลศึกษาตรี, ชั้นปีที่ ๓ จะได้รับประกาศนียบัตรพลศึกษาโท และ เมื่อเรียนจบชั้นปีที่ ๕ จะได้รับประกาศนียบัตรพลศึกษาเอก และได้ย้ายสถานที่ตั้งมาอยู่ในบริเวณ กรมพลศึกษาจนถึงปัจจุบันนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นสมควรยกฐานะขึ้นเป็น วิทยาลัย และได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยพลศึกษา และปรับปรุงหลักสูตร เหลือเพียง ๔ ปี ผู้จบการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา ชั้นสูง-- (พลศึกษา)

ในปี ๒๕๐๐ วิทยาลัยพลศึกษาได้แยกการผลิตครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้นออกจากวิทยาลัยพลศึกษา โดย ตั้งชื่อใหม่ว่า โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัธยม หลักสูตร ๒ ปี ผู้เรียนจบหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พลศึกษามัธยม) ส่วนวิทยาลัยพลศึกษา หลักสูตร เหลือเพียง ๒ ปี เมื่อผู้เรียนเรียนจบหลักสูตร จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ต่อมา พ.ศ. ๒๕๐๐ ก็ได้กลั้มรวมกันเข้าอีกครั้งหนึ่ง โดยมีหลักสูตร เป็น ๔ ปี ตั้งเดิม คุณวุฒิของผู้สมัคร เข้าศึกษามี ๒ ระดับ คือ จบมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ เพื่อเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษาปีที่ ๑ และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับต้นมาแล้ว ไม่ว่าสาขาใดก็จะเข้าศึกษาต่อในชั้นปีที่ ๓

จากข้อความข้างต้นจะ เห็นว่าวิทยาลัยพลศึกษาได้มีการ เปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตร และการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัยของการผลิตครู ทางด้านพลศึกษา แต่งานโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาไม่เคยมีการจัดตั้งขึ้นเลยไม่ว่าจะมีการ เปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้น วิทยาลัยโสตศึกษามีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาอยู่ในแผนกพิเศษ เก็บงำของต่าง ๆ ทั้งแต่อุปกรณ์ใช้ในสำนักงาน จนถึงอุปกรณ์การก่อสร้าง ไม่ใคร่แยกเป็นหมวดหมู่ไว้เลย และสายงานนั้นอยู่กับฝ่ายธุรการ ในราวต้นเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีการย้มนำ เรื่องหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ขณะนั้น โรงเรียนฝึก

หัตถ์ครูพลานามัย ซึ่งแยกออกเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ จึงไม่ได้มาร่วมด้วย คณะอาจารย์ในวิทยาลัย
 พละศึกษาได้เล็งเห็นความจำเป็นของอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่จะช่วยสอนและการเรียน ประจวบกับมี
 โครงการรวมโรงเรียนฝึกหัตถ์ครูพลานามัยเข้ากับวิทยาลัยพละศึกษา จึงได้จัดสายงาน เตรียมรับการ
 ราวของสถาบันแห่งนี้ ที่ประชุมจึงได้ลงมติให้ เปิดแผนกโสตทัศนศึกษา เพื่อบริการอุปกรณ์ โสต
 ทัศนศึกษาแก่คณะอาจารย์ และนักศึกษาวิชาช่วยการเรียนการสอน อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ที่มีอยู่เดิม
 นั้น ไม่ได้ออกมาใช้ประโยชน์เท่าที่ควร ไม่มีการจัดซื้อเพิ่มเติมเท่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพราะไม่
 ทราบความต้องการอย่างแท้จริงของวิทยาลัย การจัดซื้อดำเนินไปตามความต้องการ ของเฉพาะ
 บุคคล ไม่มีบุคคลใดรับผิดชอบในการสำรวจ หรือจัดหาที่เสีย และไม่มีการจัดเก็บ สถิติการใช้
 การจัดซื้อ หรือการประเมินผล เมื่อจะจัดตั้งแผนกโสตทัศนศึกษาขึ้นจึงไม่คุ้มค่า เพียงพอในการ
 จัดตั้ง

วิธีการที่จะทำให้การจัดตั้งแผนกโสตทัศนศึกษาได้ งบประมาณเพิ่มขึ้น จึงสมควรจะมีการสำรวจ
 อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และปัญหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดตั้งแผนกขึ้น

ความมุ่งหมายทั่วไป

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

๑. ศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการเรียน การสอน เพื่อ
 นำมาวิเคราะห์เสนอเป็นข้อแนะนำอย่างแก่การวิจัยหน่วยงานในสถาบันอื่น
๒. จะให้ผลของการวิจัยนี้เป็นแนวทาง หรือเป็นข้อคิดสำหรับการจัดหน่วยโสตทัศนศึกษา
 ในสถาบันทั่วไป
๓. เป็นการเสนอปัญหาให้แก่ผู้บริหารงานระดับสูง และผู้บริหารหน่วยโสตทัศนศึกษา ได้
 ทราบถึงข้อเท็จจริง และแนวทางในการสั่งการปฏิบัติการ หรือการจัด โปรแกรม
 โสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยพละศึกษา
๔. เพื่อที่จะให้ผู้บริหารโสตทัศนศึกษาได้ทราบถึงปัญหา และอุปสรรคของผู้ใช้ การ
 บริการ และการบริหารงานโสตทัศนศึกษา เพื่อที่จะหามาตรการการแก้ไข ปัญหาที่
 พบเหล่านั้น

- ๕. ใ้เปรียบเทียบเกี่ยวกับผลการวิจัยงานของสถาบันอื่น
- ๖. เป็นแรงกระตุ้นให้สถาบันที่มีหน่วยงานโสตทัศนศึกษา หรือหน่วยงานที่ยังไม่มีหน่วยงานนี้ ได้มีการพัฒนาหน่วยงานที่ขาดอยู่ หรือจัดตั้งหน่วยงานขึ้น

ความมุ่งหมายเฉพาะ

- ๑. เพื่อสำรวจว่าวัสดุและเครื่องมื่อ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่วิทยาลัยพลศึกษา มีอยู่ประเภทใด จำนวน และสภาพของอุปกรณ์
- ๒. เพื่อสำรวจว่าอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษามีการใช้ประโยชน์จากวัสดุ และเครื่องมื่อประกอบการสอนวิชาอะไรบ้าง ตลอดจนความดี และผลของการใช้เป็นอย่างไร
- ๓. เพื่อสำรวจปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนทัศนคติของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์โสตทัศนอุปกรณ์ในการสอนวิชาต่าง ๆ
- ๔. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ
- ๕. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ร่วมกับข้อเสนอแนะของผู้นวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

- เพื่อทำการศึกษาดูอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับ
- ๑. ความต้องการใช้ดูอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ของอาจารย์ในวิทยาลัย
  - ๒. วิธีการใช้ดูอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
  - ๓. การผลิตอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
  - ๔. การบริหารงานโสตทัศนศึกษา
  - ๕. การบริการโสตทัศนศึกษา
  - ๖. การจัดซื้ออุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
  - ๗. เครื่องอำนวยความสะดวกในการใช้ดูอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
  - ๘. ปัญหาการใช้, การผลิต, การจัดซื้อ

วิธีดำเนินการค้นคว้า และวิจัย

๑. การศึกษาและค้นคว้าซ้ำๆ และ เอกสาร

- ๑.๑ ศึกษาหลักการใช้, การบริการ, การจัดโปรแกรม, การผลิตอุปกรณ์, การประเมินคุณค่าของอุปกรณ์, การจัดซื้อและ การดำเนินงานโสตทัศนศึกษา จาก ตำราในประเทศไทย และต่างประเทศ
- ๑.๒ ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาที่มีอยู่เดิม
- ๑.๓ ศึกษาประวัติของวิทยาลัยพลศึกษา และความเป็นมาของวิทยาลัยพลศึกษา จาก เอกสาร และวารสารต่าง ๆ
- ๑.๔ การศึกษา วิทยาลัยโสตทัศนศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจปัญหา และอุปสรรคเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา

๒. การแบบสัมภาษณ์

- ๒.๑ สัมภาษณ์ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา
- ๒.๒ สัมภาษณ์หัวหน้าแผนกโสต
(หน่วยโสตทัศนศึกษารวมทุกชั้นหน่วยนี้)

๓. การแบบสอบถาม

- ๓.๑ การแบบสอบถามเบื้องต้น (Pre test) เพื่อทำการทดสอบเกี่ยวกับ แบบสอบถามว่า จะแบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่ โดยได้รับความร่วมมือจาก
  - ๓.๑.๑ อาจารย์แผนกจิตวิทยา ช่วยแก้ไขแบบสอบถามในเชิงจิตวิทยาในการใช้แบบสอบถาม
  - ๓.๑.๒ อาจารย์แผนกวิจัยได้ช่วยแก้ไขแบบสอบถามในเชิงวิธีการวิจัย เช่น จำนวนคำถาม และรูปแบบของแบบสอบถาม
  - ๓.๑.๓ อาจารย์แผนกโสตทัศนศึกษา ช่วยแก้ไขแบบสอบถามในเชิงภาคความรู้โสตทัศนศึกษา และคำศัพท์ในแบบสอบถาม

๓.๑.๔ นิติปรัชญาโทแมกโลสท์สันศึกษา, แผนกบริหาร, แผนกจิตวิทยา,
แผนกวิจัย, เพื่อเสนอแนะแก้ไขแบบสอบถาม และทดลองระบบแบบ
สอบถาม

๓.๑.๕ นิติปรัชญาตรีศณะครูศาสตร์ ทรงระบบแบบสอบถาม เพื่อนำมาพิจารณา
ณาเบื้องต้น

รวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาปรับปรุงแบบสอบถาม และจัดพิมพ์ใส่ซองให้แก่อาจารย์ในวิทยาลัย

พศศึกษาควบคุมแบบสอบถาม

การแจกแบบสอบถามได้จากผู้มีอำนาจการวิทยาลัยพศศึกษา เพื่อส่งแบบสอบถามให้
อาจารย์ที่เกี่ยวข้องเป็นรายบุคคล

การรับคืนแบบสอบถาม จะไปรับคืนเป็นรายบุคคล แก่อาจารย์บางท่านก็ให้กลับมา ร่วม
มีหรือรวบรวมแบบสอบถามคืน

แบบสอบถามจะไม่แจกให้แก่อาจารย์ที่ทางราชการ ไม่เกี่ยวกับการสอน หรือหน่วย โสศ
พศศึกษาเลย

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้นมาหาความถี่ และการเสนอแนะเพิ่มเติม เก็บหลักฐานโดยใช้วิธีแบบบูรณาการ
ข้อมูลตกเป็น ๒ รุก คือ รุกแดง และ รุกน้ำเงิน และนำข้อมูลทั้งหมดมาเปรียบเทียบกัน ถ้า
หากข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกัน ก็จะทำการรวบรวมข้อมูลนี้ใหม่ทั้ง ๒ ฝ่าย จนกระทั่งข้อมูลตรงกัน

เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ก็เอาภาคเป็นเปอร์เซ็นต์ และหากาเฉลี่ย เพื่อนำเสนอข้อมูลเพื่อ
การวิเคราะห์ต่อไป

๕. การสรุปผลและการเสนอแนะ

การสรุปผลและการเสนอแนะโดยอาศัยการศึกษารูปแบบที่ ๓. และการวิจัยที่
เกี่ยวข้องกันหัวข้อที่ ๒. และความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ทำการวิจัยเอง